

[Udenrigsministeren]

Men da der jo er tale om udgifter, der kommer over vores udviklingsbistandsbevillinger, og da fødevarebistand er et element af betydelig vigtighed i den samlede udviklingsbistand, så har vi i Udenrigsministeriet fundet det naturligt at få udarbejdet netop denne rapport om fødevarebistand, herunder altså dansk fødevarebistand, og vi må jo så nu sammen med Verdensfødevareprogrammet se nærmere på den kritik, som professor Pindstrup-Andersen har rejst af sammensætningen af dansk fødevarebistand.

For det er klart, at her må vi også sikre den størst mulige udviklingseffekt og integration i modtagerlandenes udviklingsstrategier, og det er klart, at inden for de rammer må det være Verdensfødevareprogrammet, der frit afgør, hvad det så er for danske landbrugsvarer, der bedst tilgodeser disse formål.

Jørgen Estrup (RV):

Jeg vil gerne sige tak for svaret, som jeg synes var et meget klart nej, og det glædede mig selvfølgelig. Jeg synes også, det var et ganske udførligt svar, men måske mindre udførligt med hensyn til, hvad regeringen og ministeren konkret har tænkt sig at gøre.

Jeg har bemærket i Pindstrup-Andersens rapport, at man netop anfører, at Landbrugsministeriet giver andre oplysninger om bindingens grad end dem, som man får fra World Food Programme, som siger, at der er en meget klar liste, som man skal vælge imellem, hvor Landbrugsministeriet – og jeg citerer fra Pindstrup-Andersens rapport – siger: »Fra Landbrugsministeriets side hævdes det, at alle danske fødevarer står til rådighed for WFP, og at varesortimentet er bestemt af WFP's ønsker og behov.«

Jeg vil gerne spørge ministeren, om han er enig med World Food Programme eller med Landbrugsministeriet, og hvis der er en tvivl, om ministeren så vil sørge for, at den tvivl nu bliver opklaret.

Desuden vil jeg gerne vide noget mere om, hvad vi kan vente for initiativer fra ministeriet, og hvordan Folketinget, eventuelt via Folketingets Udenrigsudvalg, vil blive underrettet om det videre forløb.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Jeg vil meget gerne bidrage til at få opklaret

den eventuelle tvivl, der måtte være. En rimelig måde at gøre det på og referere tilbage på ville vel være, når vi har undersøgt tingene, da at komme med en skriftlig redegørelse til Folketingets Udenrigsudvalg som en slags reaktion på Pindstrup-Andersens redegørelse, og det vil jeg da gerne her give tilsagn om at gøre.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 66

3) Til *skatteministeren* af:

Ole Donner (FP):

»Finder ministeren det rimeligt, at Landskatteretten under henvisning til en Vestre Landsrets-dom af 27. december 1979 lader borgere, som har et nært familiemedlem boende, beskatte af en fiktiv lejeværdi, al den stund nævnte landsretsdom er tilsidesat ved højesteretsdom af 8. februar 1980?«

Skriftlig begrundelse

I svarene på spørgsmål S 871, S 875 og S 876 (1990-91, 2. samling) har ministeren givet udtryk for sympati for borgere, der tager sig af et ældre familiemedlem i stedet for at lade det offentlige overtage opgaven.

I besvarelsen af spørgsmål S 876 bruger ministeren den af ligningsmyndighederne konstruerede argumentation om, at ved udlejning til lav leje »oppebærer ejeren i realiteten et beløb, som straks tilbagegives som en gave«.

I UFR 1972, side 201, har professor Thøger Nielsen påvist, at en mindre konstrueret tankegang fører til, at man – med tvivlsom hjemmel – beskatter uudnyttede indtægtsmuligheder ganske særligt i lejesager.

Man kunne lige så godt lade den, der skriver en artikel uden honorar, beskatte af et beløb, som ligningsmyndighederne anser for et normalt honorar, osv.

I den forannævnte højesteretsdoms præmisser findes en passus, der direkte henviser til problematikken om beskatning af uudnyttede indtægtsmuligheder. Det siges i dommen, at der efter den første procedure ikke er »taget stilling til det principielle spørgsmål, hvorvidt (en skatteyder) i medfør af .. statsskatteloven .. ville kunne beskattes af en lejeindtægt, som ikke er oppebåret, men som kunne være opnået ved betingelse af en højere leje«.